

GALLUP®

WALTON FAMILY
FOUNDATION

WALTON FAMILY FOUNDATION

Badanie Voices of Gen Z

Coroczne badanie – rok 4

STANDARDY PRAW AUTORSKICH

Niniejszy dokument zawiera zastrzeżone badania oraz materiały chronione prawem autorskim i znakami towarowymi firmy Gallup, Inc. W związku z tym międzynarodowe i krajowe przepisy prawa oraz sankcje gwarantujące ochronę patentów, praw autorskich, znaków towarowych i tajemnic przedsiębiorstwa chronią idee, koncepcje oraz zalecenia zawarte w niniejszym dokumencie.

Materiały zawarte w niniejszym dokumencie i/lub sam dokument można pobierać i/lub kopiować pod warunkiem, że wszystkie egzemplarze zachowają informacje o prawach autorskich, znakach towarowych i wszelkie inne informacje o prawach własności zawarte w tych materiałach i/lub dokumencie. Wprowadzanie jakichkolwiek zmian w niniejszym dokumencie bez wyraźnej pisemnej zgody Gallup, Inc. jest zabronione.

Wszelkie odniesienia do niniejszego dokumentu, w całości lub w części, na dowolnej stronie internetowej muszą zawierać link odsyłający do oryginalnego dokumentu w jego całości. Z wyjątkiem przypadków wyraźnie określonych w niniejszym dokumencie, przekazanie tych materiałów nie może być interpretowane jako udzielenie jakiegokolwiek licencji w ramach patentów, praw autorskich lub znaków towarowych należących do Gallup, Inc. lub przez nią kontrolowanych.

Gallup ® i Gallup Panel ™ są znakami towarowymi firmy Gallup, Inc. Wszystkie pozostałe znaki towarowe i prawa autorskie są własnością ich odpowiednich właścicieli.

Spis treści

- 2 Podsumowanie
- 4 Kluczowe wnioski
- 5 Szczegółowe wyniki
- 27 Zakończenie
- 29 Metodologia

Podsumowanie

Od 2023 roku Walton Family Foundation i Gallup współpracują przy realizacji badania Voices of Gen Z – serii 14 ankiet, w których zebrano opinie przedstawicieli pokolenia Z na temat ich życia, edukacji i przyszłości. Dzieci i młodzi dorośli urodzeni w latach 1997–2012 konsekwentnie wskazywali, że choć na ogół z entuzjazmem i optymizmem patrzą w przyszłość, to mają mniejszą pewność, czy są do niej przygotowani.

Badanie wykazało, że nastroje te w dużej mierze wynikają z doświadczeń przedstawicieli pokolenia Z ze szkoły podstawowej i średniej. Stopień zaangażowania uczniów w szkole pozwala przewidzieć szereg istotnych rezultatów. Młodzi ludzie, którzy angażują się w szkole, znacznie częściej twierdzą, że wiedzą dziś wspaniałe życie, a także nie tylko z większym entuzjazmem patrzą w przyszłość, lecz mają też wobec niej większą pewność siebie. Ponadto zaangażowanie uczniów jest często powiązane z zaangażowaniem nauczycieli: gdy nauczyciele z pasją podchodzą do nauczanego przedmiotu, uczniowie chętniej przyswajają wiedzę.

Najnowsza ankieta w ramach badania Voices of Gen Z, przeprowadzona w dniach 22 maja – 9 czerwca 2026 r., miała na celu głębsze poznanie czynników, które sprawiają, że nauka w szkole jest satysfakcjonująca i angażująca dla 1758 przedstawicieli pokolenia Z uczęszczających do middle school lub high school. Podczas analizy czynników najlepiej prognozujących ogólne zadowolenie uczniów ze szkoły wyodrębniono trzy główne motywy:

1 ZAANGAŻOWANIE NA LEKCJACH 2 WSPIERAJĄCY DOROŚLI 3 POCZUCIE PRZYNALEŻNOŚCI

Uczniowie mają poczucie, że to, czego uczą się w szkole, jest ciekawe i przydatne oraz pozwala im wykorzystywać swoje mocne strony i przekraczać własne granice.

Uczniowie czują, że nauczyciele i inni dorośli w szkole nie tylko wspierają ich potrzeby edukacyjne, lecz także dostrzegają i rozwijają ich indywidualne talenty oraz aspiracje.

Uczniowie mają poczucie, że szkoła jest miejscem, do którego pasują i w którym ich indywidualne potrzeby są rozumiane oraz wspierane.

Czynniki te są ze sobą powiązane: uczniowie, którzy nawiązali silne, indywidualne relacje z nauczycielami i rówieśnikami, częściej mają też poczucie, że materiał nauczania jest interesujący, ważny i pozwala im robić to, w czym są najlepsi. Ponadto uczniowie mający takie doświadczenia częściej czerpią radość ze szkoły i związanych z nią korzyści, niezależnie od swoich wyników w nauce czy zamiaru podjęcia edukacji pomaturalnej.

Niestety około czterech na dziesięciu uczniów z pokolenia Z twierdzi, że materiał nauczania nie jest ciekawy ani ważny, a trzech na dziesięciu uważa, że w szkole nie ma dorosłych, którzy rozumieliby ich wyjątkowe talenty i zainteresowania. Być może najbardziej niepokojące jest to, że około trzech na dziesięciu deklaruje, iż nie ma poczucia przynależności do szkoły ani nie ma w niej ani jednej dorosłej osoby, która regularnie pytałaby, co u nich słychać.

Ostatecznie uczniowie mogą być oceniani na podstawie zrozumienia materiału nauczania. Jednak zwiększenie liczby uczniów, którzy w pełni wykorzystują swoją edukację, zależy nie tylko od pokazania im, dlaczego ta wiedza ma znaczenie, lecz także od tego, by czuli, że oni sami liczą się dla szkół i uczących ich nauczycieli.

Kluczowe wnioski

1

Nieco mniej niż połowa uczniów szkół podstawowych i średnich (K-12) z pokolenia Z lubi chodzić do szkoły codziennie

(11%) lub przez większość dni (37%). Odsetek ten jest nieco wyższy wśród uczniów należących do mniejszości rasowych i etnicznych oraz tych, którzy planują zdobyć tytuł licencjata po ukończeniu szkoły średniej.

2

Najsilniejszymi czynnikami prognostycznymi tego, czy uczniowie lubią szkołę, są stopień,

w jakim uważają realizowany materiał za interesujący, ważny i pozwalający rozwijać talenty, to, czy nauczyciele dostrzegają i wspierają ich indywidualne mocne strony oraz cele, a także to, czy czują się związani ze swoją szkołą.

3

Mimo zauważalnej poprawy na przestrzeni kilku lat 49% uczniów z pokolenia Z wciąż

nie zgadza się ze stwierdzeniem, że szkoła daje im możliwość robienia tego, w czym są najlepsi każdego dnia (spadek z 63% w 2023 r.). Ponadto około czterech na dziesięciu uczniów nie zgadza się ze stwierdzeniem, że w minionym tygodniu nauczyło się czegoś ciekawego (41%), ani z tym, że nauczyciele sprawiają, iż praca szkolna wydaje się ważna (37%).

4

Około trzech na dziesięciu uczniów nie zgadza się ze stwierdzeniem, że w szkole jest nauczyciel lub inny dorosły, który dostrzega ich talenty i zainteresowania (30%) lub regularnie

interesuje się tym, jak sobie radzą (29%). Podobnie 33% nie zgadza się ze stwierdzeniem, że ma poczucie przynależności do szkoły.

5

Czterech na dziesięciu uczniów szkół K-12 z pokolenia Z nie zgadza się ze stwierdzeniem, że czuje się przygotowanych na

przyszłość. Dotyczy to w szczególności uczniów, którzy nie planują iść na studia (50%). Jednak uczniowie bardziej zaangażowani w szkole znacznie częściej czują się przygotowani na przyszłość, bez względu na plany dotyczące dalszej edukacji.

6

Ponad jedna trzecia uczniów (36%) twierdzi, że dorośli w szkole rozmawiają z nimi o przyszłości przynajmniej raz w tygodniu, podczas gdy 40% twierdzi, że

nigdy nie prowadzi takich rozmów lub odbywa je zaledwie raz na kilka miesięcy. Uczniowie, którzy częściej uczestniczą w takich rozmowach, czują się znacznie lepiej przygotowani na przyszłość niż ci, którzy rzadko lub nigdy nie omawiają swoich planów po ukończeniu szkoły z dorosłym w szkole.

Szczegółowe wyniki

„Struktura szkoły średniej niezbyt pomogła mi dotrzeć do miejsca, w którym jestem teraz. Naprawdę nie sądzę, żebym pamiętała jeszcze cokolwiek z większości zajęć w liceum. Po prostu nie pamiętam. Ale powiedziałabym, że pewne osoby, konkretni nauczyciele... naprawdę wywarli na mnie wpływ i nadal mogę się do nich zwrócić”.

— 20-LETNIA KOBIETA, NOWY JORK

Dla wielu uczniów z pokolenia Z uczęszczających do szkół middle i high school ta perspektywa odzwierciedla codzienne doświadczenia szkolne. Szkoła jest nudna. Nie pozwala im wykorzystywać swoich talentów i zainteresowań oraz nie jest dla nich jasne, dlaczego to, czego się uczą, miałyby mieć znaczenie w „prawdziwym świecie”. Jednak obecność choćby jednego lub dwóch nauczycieli, którzy dostrzegają ich talenty i w nich inwestują, może przynieść trwałą zmianę.

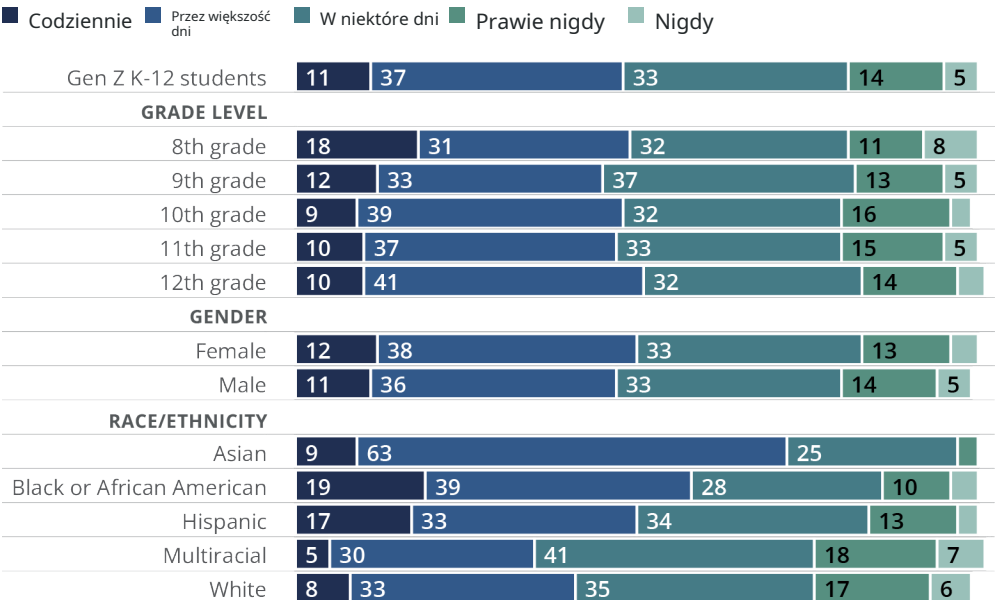
Ogółem mniej niż połowa uczniów z pokolenia Z (48%) cieszy się na pójście do szkoły codziennie lub przez większość dni. Wynik ten jest podobny na wszystkich poziomach nauczania i niezależnie od płci, przy czym uczniowie należący do mniejszości rasowych i etnicznych – zwłaszcza pochodzenia azjatyckiego (72%) – częściej niż ich biali rówieśnicy (41%) z radością myślą o szkole codziennie lub w większości dni.

WYKRES 1

Zadowolenie ze szkoły

Ogólnie rzecz biorąc, jak często cieszysz się na pójście do szkoły?

% odpowiedzi

Uwaga: wartości procentowe poniżej 5% nie zostały przedstawione. Sumy mogą różnić się o ±1 punkt ze względu na zaokrąglenia.

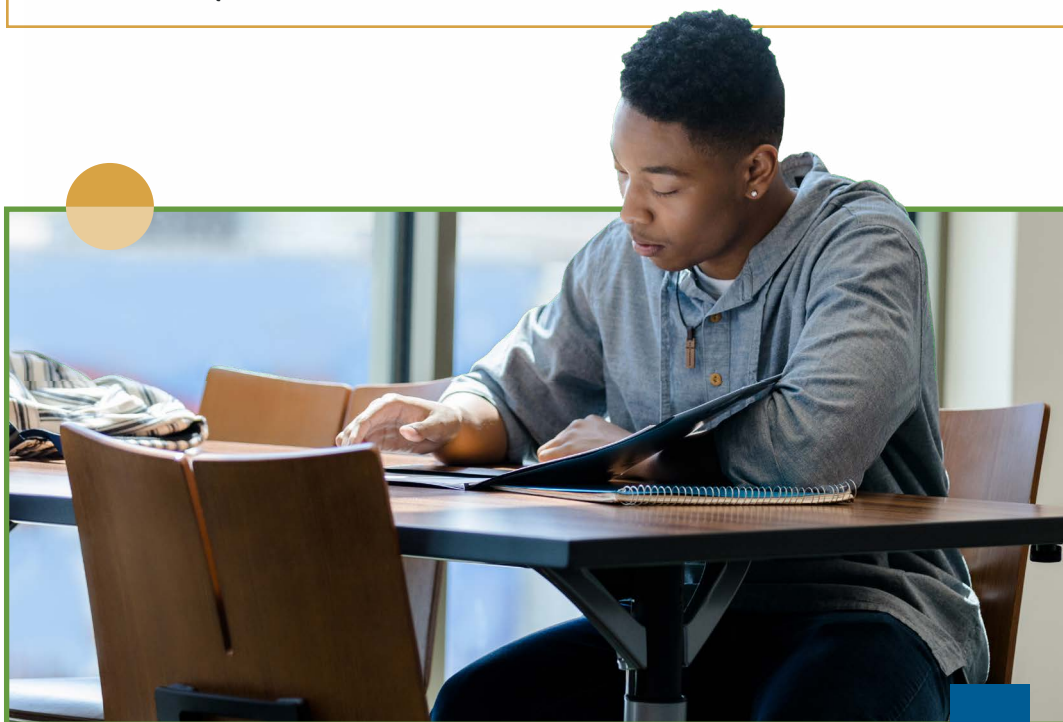
Ponadto czerpanie radości ze szkoły nie zależy od sukcesów w nauce. Choć uczniowie, którzy są tradycyjnie „dobrzy” w szkole — na przykład ci, którzy mają dobre oceny lub chcą pójść na studia po ukończeniu szkoły — częściej deklarują, że lubią szkołę, to 42% uczniów niemających zamiaru studiować czeka na szkołę codziennie lub przez większość dni; to samo dotyczy 29% uczniów, którzy twierdzą, że mają przeciętne lub słabe oceny.

O wiele ważniejsze w określaniu, czy uczniowie lubią szkołę, niż wyniki w nauce, jest to, w jakim stopniu uważają pracę na lekcjach za interesującą i wartościową, czy nawiązują silne relacje z nauczycielami i innymi dorosłymi w szkole oraz czy mają poczucie przynależności do społeczności szkolnej i grupy rówieśniczej.

Pomimo poprawy uczniowie z pokolenia Z nadal wskazują na braki w zakresie swojego zaangażowania w klasie.

„Mam wrażenie, że w moim liceum szkoła ani nauczyciele tak naprawdę nieszczególnie motywowali do tego, żeby wyjść do świata i doświadczyć wielu rzeczy. Wielu uczniów, którzy osiągnęli większy sukces po ukończeniu liceum, poniekąd musiało robić to na własną rękę i niejako samodzielnie szukać programów lub miejsc, które naprawdę odpowiadałyby ich zainteresowaniom. Przynajmniej w mojej szkole niewiele było takich możliwości. Myślę więc, że gdyby poświęcano temu większą uwagę na szerszą skalę, byłoby to niezwykle korzystne”.

— 19-LETNI MĘŻCZYŻNA, OHIO

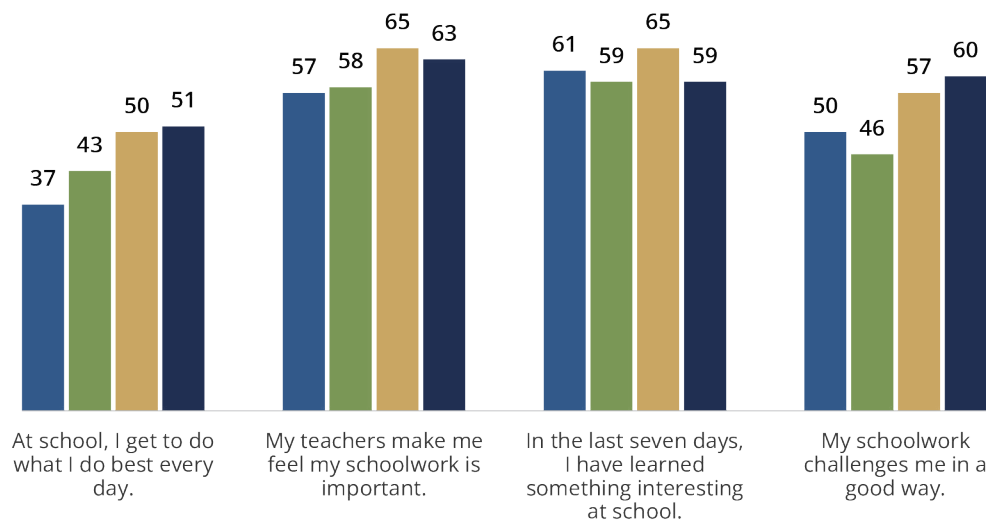
Od 2023 r. kilka kluczowych wskaźników zaangażowania w klasie wśród uczniów szkół middle i high school poprawiło się lub utrzymało na stabilnym poziomie. Dzisiejsi uczniowie są o 14 punktów procentowych bardziej skłonni niż uczniowie w 2023 r. zgodzić się lub zdecydowanie zgodzić, że szkoła daje im możliwość robienia codziennie tego, w czym są najlepsi. Są o 10 punktów bardziej skłonni odczuwać, że nauka szkolna stanowi dla nich odpowiednie wyzwanie, oraz o 6 punktów bardziej skłonni twierdzić, że ich nauczyciele przekazują im wagę tego, czego się uczą. W tym okresie nie nastąpiła żadna istotna zmiana w odsetku uczniów, którzy zgadzają się ze stwierdzeniem, że w minionym tygodniu nauczyli się czegoś interesującego.

WYKRES 2

Trendy w zakresie zaangażowania w klasie

% Zdecydowanie się zgadzam + Zgadzam się

■ 2023 ■ 2024 ■ 2025 ■ 2026

Dane dla poszczególnych lat obejmują wyłącznie uczniów w wieku od 14 do 19 lat.

Pomimo poprawy zaangażowania w klasie znaczna część uczniów z pokolenia Z wciąż całkowicie mija się z tymi doświadczeniami. Około czterech na dziesięciu uczniów nie zgadza się ze stwierdzeniem, że w minionym tygodniu nauczyło się w szkole czegoś ciekawego, a prawie połowa ma poczucie, że szkoła nie pozwala im wykorzystywać ich indywidualnych mocnych stron.

Od kilku lat dane z badania Voices of Gen Z wskazują na wyraźny związek między stopniem zaangażowania uczniów w klasie a poczuciem, że ich nauczyciele są zaangażowani i tłumaczą znaczenie nauczanego materiału. Co więcej, większość uczniów twierdzi, że kiedy najbardziej interesują się tym, czego się uczą, wynika to z entuzjazmu i zaangażowania nauczycieli w przekazywaną wiedzę.

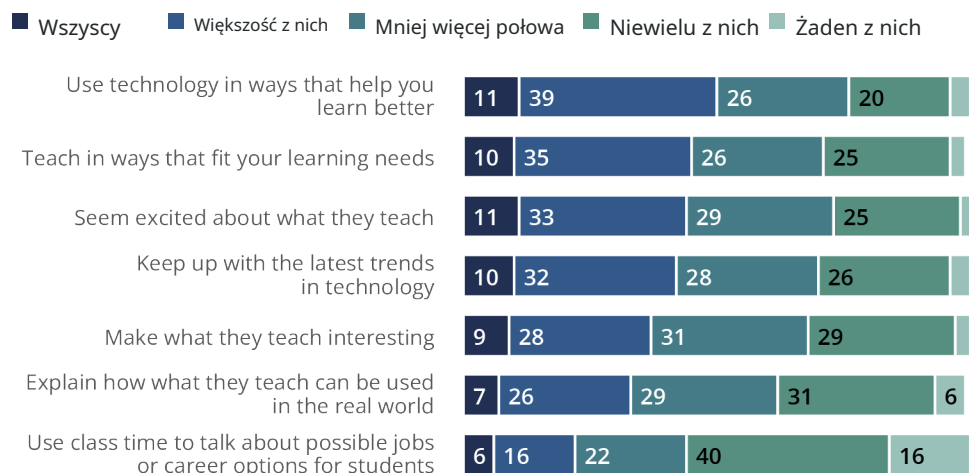
Jednak mniej niż połowa uczniów twierdzi, że większość nauczycieli, z którymi mieli zajęcia w zeszłym roku, podchodziła z pasją do nauczanego przedmiotu (44%) lub prowadziła lekcje w interesujący sposób (37%). Jeszcze mniej uczniów deklaruje, że większość ich nauczycieli wyjaśniała, jak nauczane treści można wykorzystać w świecie rzeczywistym (33%) bądź poruszała temat przyszłych opcji zawodowych i kariery (22%).

WYKRES 3

Ocena zaangażowania nauczycieli dokonana przez uczniów

Pomyśl o nauczycielach, z którymi masz zajęcia w tym roku. Ilu Twoich nauczycieli...

% odpowiedzi

Uwaga: wartości procentowe poniżej 5% nie zostały przedstawione. Sumy mogą różnić się o ±1 punkt ze względu na zaokrąglenia.

Okolo jeden na trzech uczniów nie odczuwa poczucia przynależności ani nie ma zindywidualizowanych relacji z nauczycielami.

Choć główną rolą nauczyciela może być dbanie o to, by uczniowie zdobywali wiedzę i skutecznie wykazywali się kompetencjami w danym przedmiocie, dane sugerują, że jego ważniejsza odpowiedzialność — przynajmniej w odniesieniu do angażowania uczniów na lekcjach — wykracza poza zaspokajanie potrzeb czysto edukacyjnych. Uczniowie najbardziej zaangażowani w szkole to ci, którzy najczęściej deklarują bliskie, wartościowe relacje ze swoimi nauczycielami. Uczniowie ci twierdzą, że mają co najmniej jednego nauczyciela, który interesuje się ich samopoczuciem i nie tylko wspiera ich cele i ambicje, ale także pomaga im je zrozumieć i rozwijać.

„Był taki konkretny moment, kiedy moja nauczycielka plastyki zaprosiła mnie na kawę poza godzinami lekcyjnymi. [...] I nie wiedziałam, że nauczyciele w ogóle mogą coś takiego zrobić. To miało dla mnie ogromne znaczenie, bo w zasadzie pokazało mi: okej, naprawdę ci na mnie zależy, skoro chcesz spędzić ze mną czas, nie dostając za to pieniędzy czy cokolwiek”.

— 20-LETNIA KOBIETA, NOWY JORK

Jednak podobnie jak w przypadku zaangażowania w klasie, wielu uczniów zgłasza, że w szkole nie ma ani jednej dorosłej osoby, która zapewniałaby taką zindywidualizowaną opiekę i wsparcie. Około trzech na dziesięciu uczniów nie zgadza się ze stwierdzeniem, że w szkole jest nauczyciel lub inny dorosły, który regularnie dowiadyuje się, jak sobie radzą (29%) lub dostrzega ich wyjątkowe talenty i zainteresowania (30%). Jeszcze wyższy odsetek (37%) twierdzi, że nauczyciele nie pomagają im myśleć o ścieżkach kariery, które byłyby dobrze dopasowane do ich uzdolnień.

„Nauczycielka chóru w mojej ostatniej klasie — to był jej pierwszy rok nauczania i właśnie ona, ze wszystkich ludzi, pomogła mi najbardziej. Sprawiała, że od pierwszego dnia poczułem się akceptowany, a kiedy miałem problemy rodzinne, taki ważny, przełomowy moment w ostatniej klasie, dała mi swój numer telefonu i powiedziała: »Jeśli będziesz czegokolwiek potrzebować, odezwij się do mnie. Pomogę ci w każdy możliwy sposób«. I do dziś z nią rozmawiam podczas studiów, a ona pomaga mi w mojej muzycznej drodze, jako że studiuję edukację muzyczną”.

— 21-LETNI MĘŻCZYŻNA, PENSYLWANIA

WYKRES 4

Wspierające relacje z nauczycielami i innymi dorosłymi w szkole

W szkole jest dorosły, który...

% odpowiedzi

Uwaga: Wartości procentowe poniżej 5% nie zostały przedstawione. Sumy mogą różnić się o ±1 punkt ze względu na zaokrąglenia.

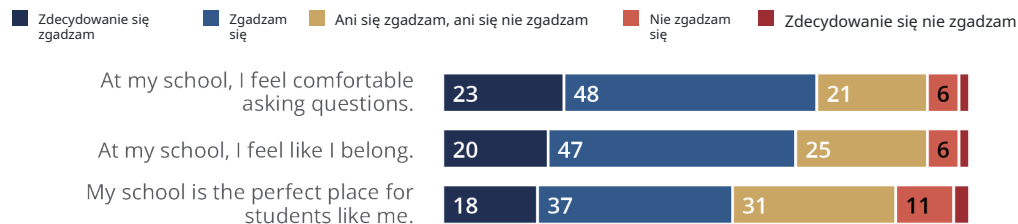
Uczniowie zgłaszają również luki w poczuciu przynależności do szkoły oraz w jakości relacji z rówieśnikami. Co więcej, uczniowie, którzy czują przynależność i silną więź, są również bardziej skłonni do angażowania się na lekcjach.

Dwie trzecie uczniów z pokolenia Z zgadza się ze stwierdzeniem, że przynależy do szkoły, podczas gdy jeden na trzech się z tym nie zgadza. Podobny odsetek uczniów zgadza się, że czuje się swobodnie, zadając pytania (71%), natomiast 56% zgadza się, że ich szkoła jest idealnym miejscem dla uczniów takich jak oni. Mniej niż jeden na czterech uczniów zdecydowanie zgadza się z każdym z tych aspektów przynależności do szkoły.

WYKRES 5

Poczucie przynależności do szkoły

% zaznaczonych odpowiedzi

Uwaga: Wartości procentowe poniżej 5% nie zostały przedstawione. Sumy mogą różnić się o ±1 punkt ze względu na zaokrąglenia.

W przypadku uczniów, którzy nie czują, że przynależą do szkoły, częściowo odpowiedzialny może być brak więzi z rówieśnikami. Uczniowie, którzy odczuwają mniejsze zaufanie i słabszą więź z rówieśnikami, a także ci, którzy twierdzą, że ich koledzy z klasy są niezaangażowani lub lekceważący, rzadziej czują, że przynależą do szkoły lub są w niej zaangażowani.

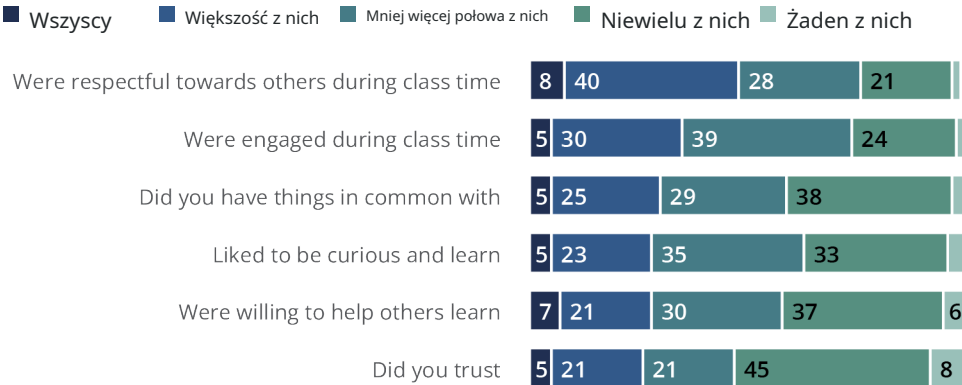
Uczniowie postrzegają jednak większość swoich rówieśników w najlepszym razie jako niezaangażowanych na lekcjach, a w najgorszym – jako aktywnie utrudniających naukę innym. Mniej niż połowa uczniów twierdzi, że większość ich rówieśników odnosi się do innych z szacunkiem (48%) lub wykazuje zaangażowanie podczas lekcji (35%).

WYKRES 6

Zaangażowanie rówieśników i relacje z nimi

W ostatnim roku szkolnym ilu innych uczniów w Twojej klasie...

% zaznaczonych odpowiedzi

Uwaga: Wartości procentowe poniżej 5% nie zostały przedstawione. Sumy mogą różnić się o ±1 punkt ze względu na zaokrąglenia.

Ponadto uczniowie szkół podstawowych i średnich z pokolenia Z nie czują osobistej więzi z większością innych uczniów w swoich klasach. Trzydzieści procent uczniów twierdzi, że łączy ich coś wspólnego z większością kolegów z klasy, 29% twierdzi tak o połowie kolegów z klasy, a pozostałe 41% mówi, że łączy ich coś wspólnego tylko z nielicznymi z nich, o ile w ogóle. Uczniowie jeszcze rzadziej ufają swoim kolegom z klasy: 26% ufa wszystkim lub większości swoich rówieśników, 21% ufa mniej więcej połowie, a większość (53%) ufa nielicznym lub żadnemu z nich.

Choć uczniowie, którzy odczuwają osobistą więź tylko z niektórymi lub nielicznymi kolegami z klasy, nadal mogą mieć poczucie przynależności do szkoły, jest to mniej prawdopodobne. Pięćdziesiąt jeden procent uczniów, których łączy coś wspólnego zaledwie z kilkoma kolegami z klasy lub z żadnym z nich, zgadza się ze stwierdzeniem, że przynależy do szkoły, w porównaniu z 72% tych, którzy mają wspólne cechy z połową rówieśników, i 87% tych, którzy mają coś wspólnego z większością lub wszystkimi z nich.

„Wydaje mi się, że może to mieć związek z sytuacją po pandemii i tak dalej, ale ludziom w szkole brakuje dziś umiejętności społecznych i czasem – nie zawsze, ale czasem – brakuje im narzędzi, by po prostu nawiązać ze sobą kontakt. Byłem w wielu sytuacjach, w których na początku roku nauczyciel mówił: »Hej, nie martwcie się. Będziemy robić dużo ćwiczeń praktycznych, dużo pracy w grupach«, a potem to po prostu sprowadza się do kserówek i bezmyślnych zadań dla zabicia czasu”.

— 16-LATEK, ARIZONA

Uczniowie o niskich dochodach oraz nieplanujący studiów zgłaszają mniejsze zaangażowanie i poczucie przynależności niż ich rówieśnicy.

Spośród 12 wskaźników ogólnego zaangażowania uczniów — czterech związanych z zaangażowaniem na lekcjach, pięciu mierzących jakość relacji z nauczycielami i innymi dorosłymi w szkole oraz trzech mierzących poczucie przynależności do szkoły — uczniowie zgadzają się, że doświadczają około ośmiu z tych ważnych aspektów. Proporcjonalnie rzecz biorąc, uczniom najczęściej brakuje doświadczeń związanych z zaangażowaniem na lekcjach, przy czym przeciętny uczeń zgadza się z 2,3 z czterech wskaźników. Z kolei uczniowie najczęściej zgłaszają obecność wspierających dorosłych w szkole, zgadzając się z 3,5 z pięciu wskaźników.

TABELA 1

Podsumowanie wskaźników zaangażowania w szkole

Kategoria	Pozycje kwestionariusza	% Zdecydowanie się zgadzam + Zgadzam się
Zaangażowanie na lekcjach	Moi nauczyciele sprawiają, że czuję, iż moja praca w szkole jest ważna.	63%
Zaangażowanie na lekcjach	Praca w szkole stanowi dla mnie pozytywne wyzwanie.	60%
Zaangażowanie na lekcjach	W ciągu ostatnich siedmiu dni nauczyłem(-am) się w szkole czegoś ciekawego.	59%
Zaangażowanie na lekcjach	W szkole mam codziennie możliwość robienia tego, co potrafię najlepiej.	51%
Wspierające relacje z dorosłymi w szkole	W szkole jest dorosła osoba, która zachęca mnie do realizacji moich celów i marzeń.	79%
Wspierające relacje z dorosłymi w szkole	Mam co najmniej jednego nauczyciela, który sprawia, że z optymizmem patrzę w przyszłość.	76%
Wspierające relacje z dorosłymi w szkole	W szkole jest dorosła osoba, która pyta, jak sobie radzę.	71%
Wspierające relacje z dorosłymi w szkole	W szkole jest dorosła osoba, która dostrzega moje talenty i zainteresowania.	70%
Wspierające relacje z dorosłymi w szkole	W szkole jest osoba dorosła, która pomaga mi zastanowić się, w jakiej pracy mogę się sprawdzić.	63%
Poczucie przynależności	W mojej szkole czuję się swobodnie, zadając pytania.	71%
Poczucie przynależności	W mojej szkole czuję, że tu przynależę.	67%
Poczucie przynależności	Moja szkoła to idealne miejsce dla uczniów takich jak ja.	56%

WYKRES 7

Średnie zaangażowanie, wsparcie i poczucie przynależności w szkole

Średnia liczba doświadczeń, co do których uczniowie zgadzają się lub zdecydowanie zgadzają, że ich doświadczyli

	TOTAL (12 items)	CLASSROOM ENGAGEMENT (4 items)	BELONGING (3 items)	SUPPORTIVE TEACHERS AND SCHOOL ADULTS (5 items)
Gen Z K-12 students	7.7	2.3	1.9	3.5
GRADE LEVEL				
8th grade	8.3	2.6	2.0	3.7
9th grade	7.2	2.2	1.9	3.2
10th grade	7.5	2.2	1.9	3.4
11th grade	8.0	2.4	1.9	3.8
12th grade	8.1	2.4	2.0	3.8
GENDER				
Female	7.8	2.3	1.9	3.6
Male	7.8	2.3	1.9	3.6
RACE/ETHNICITY				
Asian	8.1	2.7	2.2	3.3
Black or African American	8.9	2.8	2.1	4.0
Hispanic	8.0	2.5	1.9	3.6
Multiracial	6.8	1.8	1.6	3.4
White	7.5	2.1	1.9	3.5
POSTGRADUATION PLAN				
Wants to pursue a bachelor's degree	8.4	2.5	2.1	3.8
Wants to pursue an associate degree	8.0	2.5	2.0	3.6
Does not want to pursue a college degree	6.9	2.0	1.7	3.3
SUBJECTIVE HOUSEHOLD INCOME				
Family living very well or comfortably	8.2	2.5	2.1	3.6
Family getting by on present income	7.8	2.3	1.9	3.6
Family finding it difficult on present income	6.6	1.8	1.6	3.3

Średnio zaangażowanie jest najwyższe wśród uczniów ósmej klasy, a najniższe wśród uczniów klas dziewiątej i dziesiątej, z których większość prawdopodobnie spędziła dopiero pierwszy lub drugi rok w nowym środowisku szkolnym. Starsi uczniowie szkół średnich zgłaszają nieco wyższy poziom zaangażowania. Jednak nawet uczniowie ostatnich klas zgłaszają zaledwie nieco ponad osiem z łącznie 12 doświadczeń — średnio tylko o jedno więcej niż ich młodszy koledzy z pierwszych klas.

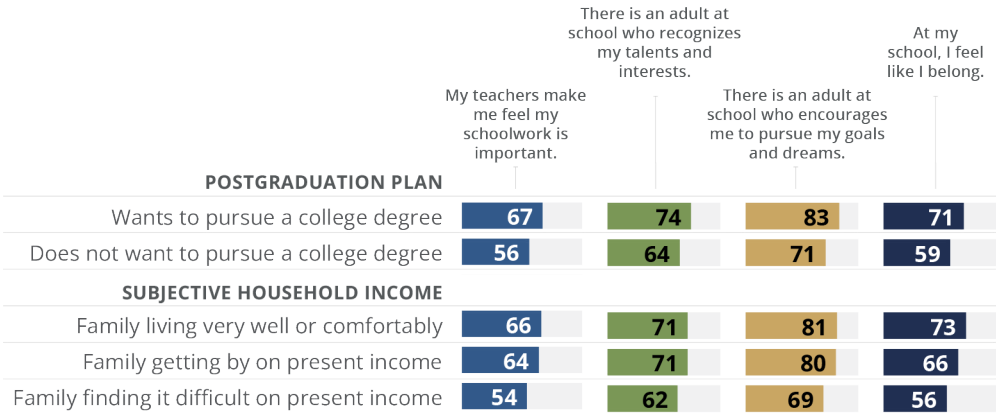
Największe różnice w zaangażowaniu występują w odniesieniu do planów uczniów po ukończeniu szkoły oraz sytuacji finansowej ich rodzin. Uczniowie, którzy deklarują, że nie planują iść na studia, zgłaszają znacznie mniej angażujących doświadczeń niż ich rówieśnicy, którzy zamierzają podjąć naukę na studiach dwu- lub czteroletnich. To samo dotyczy uczniów, których rodzinom trudno jest utrzymać się z obecnych dochodów, w porównaniu z tymi, którzy żyją dostatnio lub radzą sobie dobrze. Różnice te obejmują nie tylko zaangażowanie na lekcjach, ale także stopień, w jakim czują się związani ze swoją szkołą oraz nauczycielami i dorosłymi, z którymi mają tam kontakt.

Na przykład 67% uczniów planujących pójście na studia twierdzi, że nauczyciele sprawiają, iż czują wagę swojej pracy szkolnej, w porównaniu z 56% uczniów, którzy nie chcą iść na studia. Jednocześnie uczniowie planujący studia są o co najmniej 10 punktów procentowych bardziej skłonni zgodzić się ze stwierdzeniem, że przynależą do szkoły (71% w porównaniu z 59%), że jest w niej dorosły, który dostrzega ich talenty (74% w porównaniu z 64%) oraz zachęca ich do dążenia do swoich celów i marzeń (83% w porównaniu z 71%).

WYKRES 8

Różnice w zaangażowaniu szkolnym w zależności od planów dotyczących studiów i dochodu gospodarstwa domowego

% Zdecydowanie się zgadzam + Zgadzam się

Podobnie uczniowie, których rodziny żyją dostatnio lub dobrze radzą sobie z obecnymi dochodami, są o około 10 punktów procentowych bardziej skłonni niż ich rówieśnicy z mniej zamożnych gospodarstw domowych czuć, że ich praca w szkole ma znaczenie, że otaczają ich dorośli, którzy dostrzegają ich talenty i zachęcają do dążenia do celów, oraz że przynależą do szkoły.

Czarnoskórzy lub afroamerykańscy uczniowie wykazują najwyższą średnią zaangażowania spośród wszystkich grup rasowych lub etnicznych, zgłaszając prawie dziewięć z 12 doświadczeń związanych z zaangażowaniem. Wynika to przede wszystkim z wyższego poziomu zaangażowania na lekcjach, a także silniejszych relacji z nauczycielami i innymi dorosłymi w szkole. Jednocześnie nie ma istotnych różnic w zaangażowaniu między kobietami a mężczyznami z pokolenia Z.

Poczucie zaangażowania w szkole ma znaczenie nie tylko dla zwiększenia ogólnej satysfakcji uczniów z edukacji. Stopień, w jakim uczniowie angażują się na lekcjach, czują więź z nauczycielami i innymi dorosłymi w szkole oraz mają poczucie przynależności do szkoły, jest również ściśle powiązany z ich optymizmem co do przyszłości i ogólną oceną własnego życia.

„W mojej szkole średniej pilotażowo wdrożono jeden ze zyskujących na popularności programów inżynieryjnych. Moim pierwszym nauczycielem była kobieta. Wejście do klasy pierwszego dnia i zobaczenie nauczycielki w dziedzinie inżynierii było więc dla mnie naprawdę pomocne. Potem kontynuowałam naukę na jej zajęciach. ... Nadal rozmawiamy, pomogła mi z pójściem na studia i ze wszystkimi sprawami związanymi z inżynierią”.

— 19-LETNIA KOBIETA, ILLINOIS

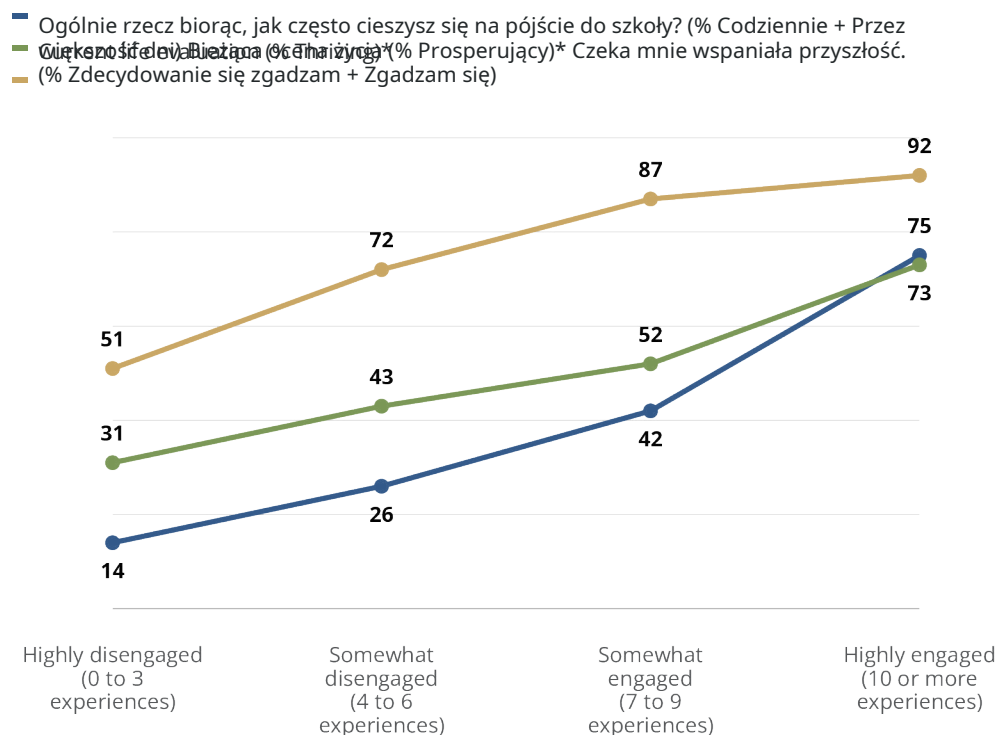

Najbardziej zaangażowani uczniowie ponad pięciokrotnie częściej niż najmniej zaangażowani twierdzą, że z niecierpliwością czekają na pójście do szkoły każdego dnia lub przez większość dni (75% w porównaniu z 14%), ponad dwukrotnie częściej prosperują pod względem aktualnej oceny życia (73% w porównaniu z 31%) i są o ponad 40 punktów procentowych bardziej skłonni zgodzić się, że czeka ich wspaniała przyszłość (92% w porównaniu z 51%).

WYKRES 9

Zadowolenie ze szkoły, ocena życia i perspektywy na przyszłość

Na podstawie liczby doświadczeń związanych z zaangażowaniem w szkole

*Ocena życia opiera się na następującym pytaniu ankietowym: „Wyobraź sobie drabinę ze szczeblami ponumerowanymi od zera na samym dole do 10 na samej górze. Szczyt drabiny oznacza najlepsze możliwe życie dla Ciebie, a dół drabiny oznacza najgorsze możliwe życie dla Ciebie. Na którym szczeblu drabiny czujesz osobiście, że znajdujesz się w tej chwili?”. Respondenci, którzy oceniają swoje obecne życie na 7 lub wyżej, są uznawani za „prosperujących” w swojej bieżącej ocenie życia.

Okolo połowa uczniów twierdzi, że prace domowe i liczne klasy utrudniają osiągnięcie sukcesu w szkole.

Oprócz różnic w zaangażowaniu wielu uczniów zgłasza również praktyczne bariery w osiąganiu sukcesów w szkole. Kwestie te są ze sobą powiązane: uczniowie, którzy twierdzą, że napotykają więcej barier na drodze do sukcesu, zgłaszają również mniejsze zaangażowanie w szkole.

Duża liczebność klas regularnie zakłóca naukę uczniów. Prawie połowa uczniów twierdzi, że często (13%) lub sporadycznie (35%) ma trudności z nauką z powodu zbyt dużej liczby uczniów w klasie. Dotyczy to w szczególności uczniów, których rodziny borykają się z trudnościami finansowymi, a także tych, którzy nie planują pójścia na czteroletnie studia — dwóch grup, które należą do najmniej zaangażowanych w szkole.

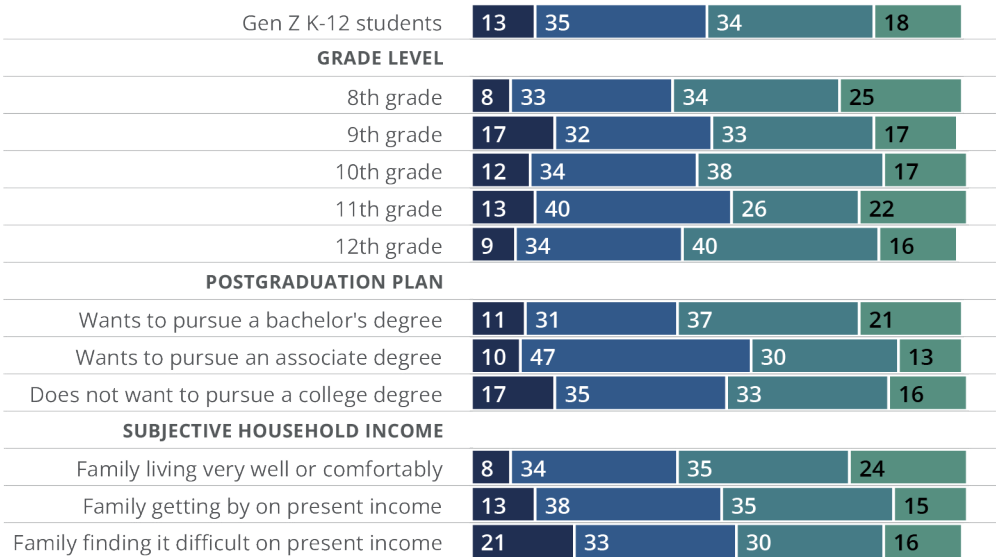
WYKRES 10

Negatywny wpływ liczebności klas na naukę

Jak często, o ile w ogóle, czujesz, że nie możesz uczyć się efektywnie, ponieważ w klasie jest zbyt wielu uczniów?

% Wskazań

■ Często ■ Sporadycznie ■ Rzadko ■ Nigdy

Uwaga: wartości procentowe poniżej 5% nie zostały pokazane. Sumy mogą różnić się o ±1 punkt ze względu na zaokrąglenia.

Podobny odsetek uczniów mierzy się również z wyzwaniami związanymi z zadaniami szkolnymi zabieranymi do domu. Okolo połowa uczniów twierdzi, że czas potrzebny na naukę (48%) lub odrabianie prac domowych (49%) sprawia, że osiągnięcie dobrych wyników na lekcjach jest bardzo lub w pewnym stopniu trudne. Nie jest to wyzwanie jedynie dla uczniów mających trudności w nauce: podczas gdy okolo 60% uczniów deklarujących otrzymywanie przeciętnych lub słabych ocen twierdzi, że nauka poza lekcjami jest nadmiernie obciążająca, ponad 40% uczniów otrzymujących oceny bardzo dobre lub dobre również uważa, że czas potrzebny na naukę i odrabianie lekcji utrudnia osiągnięcie sukcesu.

„Moja szkoła bardzo mocno przygotowuje do studiów i mam wrażenie, że dają nam tyle prac domowych, że wszyscy jesteśmy niezręcznymi nastolatkami, którzy nie potrafią ze sobą rozmawiać. Czuję, że większość z nas nie jest przygotowana na społeczne aspekty studiów czy prawdziwego życia”.

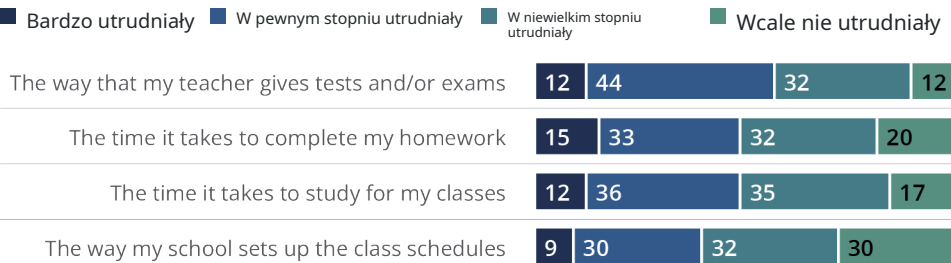
— 17-LATKA, ARIZONA

WYKRES 11

Bariery programowe na drodze do sukcesu w nauce

W jakim stopniu, jeśli w ogóle, poniższe kwestie utrudniały Ci osiągnięcie dobrych wyników na lekcjach?

% odpowiedzi

Uwaga: Wartości procentowe poniżej 5% nie zostały uwzględnione. Sumy mogą różnić się o ±1 punkt ze względu na zaokrąglenia.

Zajęcia pozalekcyjne stanowią dodatkowe obciążenie dla zdolności uczniów do osiągnięcia dobrych wyników w nauce — 39% z nich twierdzi, że zobowiązania pozaszkolne w stopniu znacznym lub umiarkowanym utrudniają im osiągnięcie dobrych wyników na lekcjach. Związane jest to również z obciążeniem pracami domowymi i nauką własną: ponad połowa uczniów twierdzących, że zajęcia pozalekcyjne wpływają na ich wyniki w klasie, wskazuje także, że utrudniają im one naukę do sprawdzianów i egzaminów (54%) oraz odrabianie prac domowych na czas (51%).

„Chciałabym, żeby środowisko szkolne było bardziej otwarte na zajęcia pozalekcyjne, bo czasami angażowanie się w działalność koła zainteresowań czy aktywność, na której naprawdę ci zależy, bywa odczuwane jak kara — powoduje zaległości i zostawia mniej czasu na naukę. I myślę, że nauczyciele tak naprawdę nie zwracają na to uwagi”.

— 17-LATKA, PENSYLWANIA

Czterech na dziesięciu uczniów nie czuje się przygotowanych na przyszłość, w tym połowa tych, którzy nie planują iść na studia.

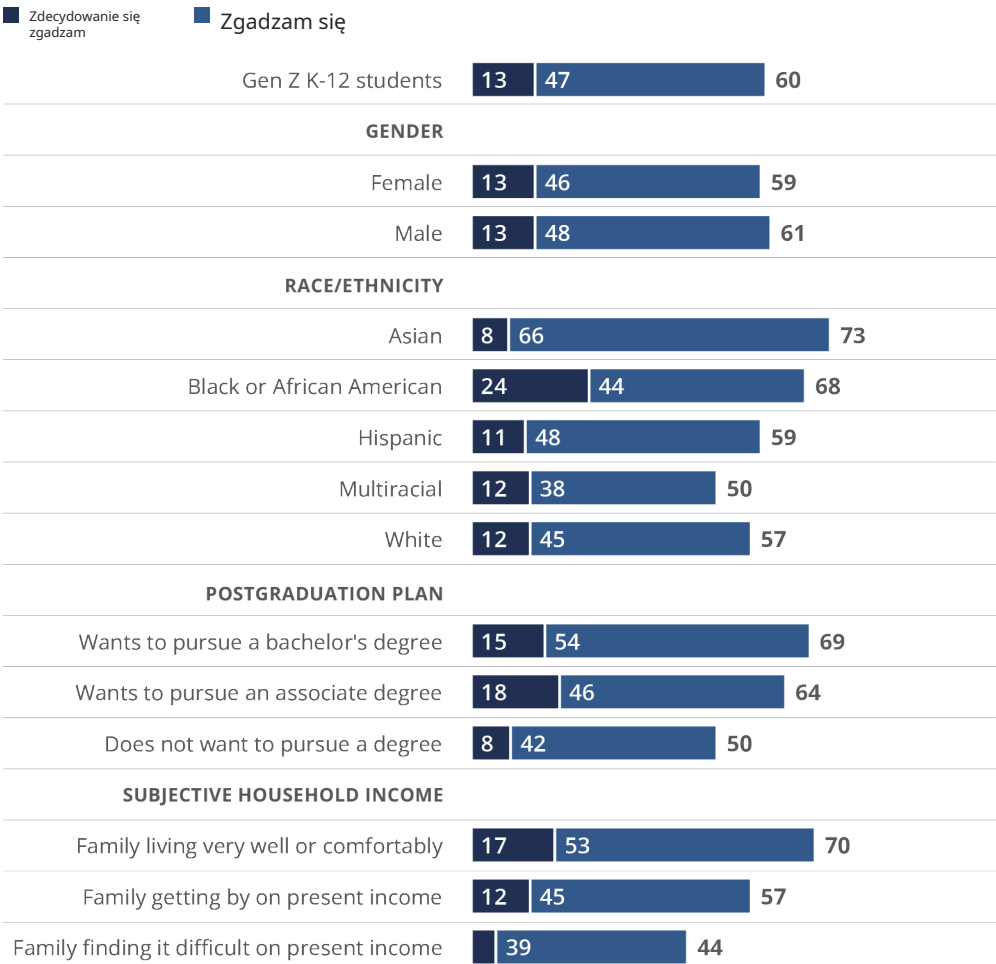
Chociaż 80% uczniów z pokolenia Z uważa, że czeka ich wspaniała przyszłość, mniej deklaruje, że jest na nią gotowych. Ogółem sześciu na 10 uczniów zgadza się (47%) lub zdecydowanie zgadza się (13%) ze stwierdzeniem, że czuje się przygotowanych na przyszłość. Uczniowie pochodzenia azjatyckiego oraz czarnoskórzy są szczególnie skłonni się z tym zgodzić (odpowiednio 73% i 68%), natomiast chłopcy (61%) i dziewczęta (59%) czują się przygotowani w zbliżonym stopniu.

WYKRES 12

Poczucie przygotowania uczniów z pokolenia Z

Czuję się przygotowany(-a) na przyszłość.

% odpowiedzi

Uwaga: Wartości procentowe poniżej 5% nie zostały uwzględnione. Sumy mogą różnić się o ±1 punkt ze względu na zaokrąglenia.

Połowa uczniów, którzy nie planują kontynuować nauki w college'u po ukończeniu szkoły średniej, zgadza się ze stwierdzeniem, że czuje się przygotowana na przyszłość — w porównaniu z 69% uczniów planujących zdobyć tytuł licencjata (bachelor's degree) i 64% uczniów planujących podjąć naukę na studiach pomaturalnych (associate degree).

Podobnie jak zaangażowanie w szkole jest ściśle powiązane z oceną ogólnej jakości życia przez uczniów, bardziej zaangażowani uczniowie częściej czują się przygotowani na swoją przyszłość. Osiemdziesiąt jeden procent najbardziej zaangażowanych uczniów zgadza się ze stwierdzeniem, że czuje się przygotowanych na przyszłość, w porównaniu z 27% wśród uczniów najmniej zaangażowanych.

Zależność ta utrzymuje się bez względu na to, czy uczeń chce iść do college'u po ukończeniu szkoły średniej. Choć uczniowie planujący studia niezmiennie czują się lepiej przygotowani niż ich rówieśnicy, to w przypadku uczniów, którzy nie planują iść na studia, wzrost poczucia przygotowania w miarę wzrostu zaangażowania w szkole następuje w zbliżonym tempie.

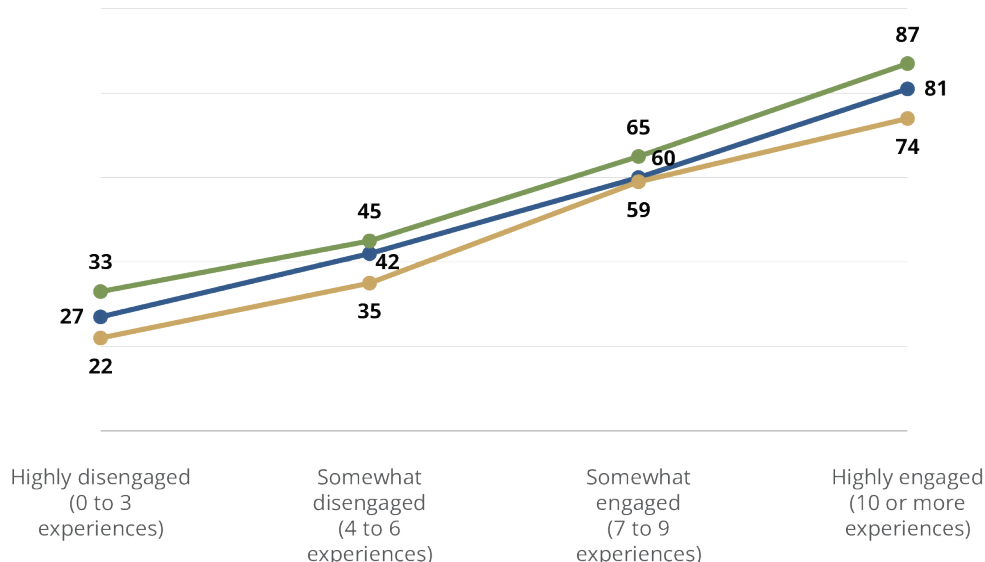
WYKRES 13

Gotowość na przyszłość w zależności od zaangażowania w szkole

Czuję się przygotowany(-a) na przyszłość.

% Zdecydowanie się zgadzam + Zgadzam się

- Wszyscy uczniowie z pokolenia Z
- Studenci, którzy chcą iść na studia
- Uczniowie, którzy nie chcą iść na studia

Gdy uczniowie nieplanujący studiów są wysoce zaangażowani, 74% z nich zgadza się ze stwierdzeniem, że czuje się przygotowanych na przyszłość, w porównaniu z 59% uczniów umiarkowanie zaangażowanych, 35% umiarkowanie niezaangażowanych i 22% wysoce niezaangażowanych. Co więcej, wysoce zaangażowani uczniowie, którzy nie planują studiować, czują się lepiej przygotowani niż ich mniej zaangażowani rówieśnicy planujący studia.

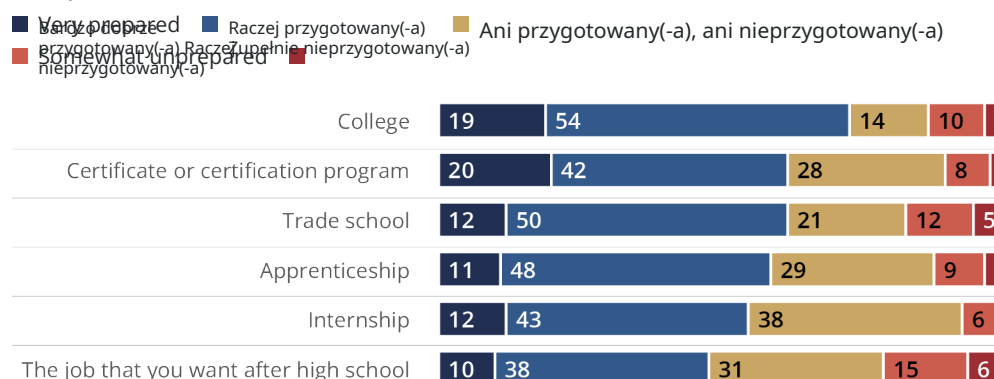
Obawy uczniów dotyczące przygotowania są widoczne w ich ocenie gotowości na ścieżki, które zamierzają wybrać bezpośrednio po szkole średniej. Nie więcej niż 20% uczniów czuje się bardzo dobrze przygotowanych do którejkolwiek z konkretnych ścieżek edukacyjno-zawodowych planowanych po ukończeniu szkoły.

WYKRES 14

Gotowość na poszczególne ścieżki po ukończeniu szkoły

W jakim stopniu czujesz się przygotowany(-a) lub nieprzygotowany(-a) na...

% odpowiedzi

Wśród osób, które prawdopodobnie wybiorą daną ścieżkę po ukończeniu szkoły średniej. Uwaga: Wartości procentowe poniżej 5% nie zostały uwzględnione. Sumy mogą różnić się o ±1 punkt ze względu na zaokrąglenia.

Niemal trzy czwarte uczniów, którzy deklarują, że prawdopodobnie pójdą na studia (74%), czuje się bardzo lub raczej do tego przygotowanych; wśród tych, którzy planują zdobyć certyfikat, ukończyć program certyfikacyjny lub szkołę zawodową, przygotowanych czuje się 62%. Mniej niż połowa uczniów planujących wejść na rynek pracy bezpośrednio po ukończeniu szkoły (48%) czuje się choćby w umiarkowanym stopniu gotowa do podjęcia tej pracy.

Uczniowie, którzy nie planują iść na studia i którzy niezmiennie czują się mniej przygotowani na swoją przyszłość niż ich rówieśnicy wybierający się na studia, stanowią znaczną część populacji szkół średnich z pokolenia Z. Choć wyraźna większość uczniów z pokolenia Z (62%) deklaruje, że chciałaby pójść do dwu- lub czteroletniego college'u bezpośrednio po ukończeniu szkoły średniej, pozostałe 38% tego nie chce. Odnosi się to szczególnie do przedstawicieli pokolenia Z z rodzin o niższych dochodach: 51% uczniów z rodzin, którym trudno związać koniec z końcem przy obecnych dochodach, nie chce iść na studia, w porównaniu z 39% uczniów z rodzin, które wiążą koniec z końcem, oraz 32% uczniów z rodzin żyjących na zadowalającym poziomie.

Częste rozmowy o przyszłości i przedmioty ukierunkowane na karierę zawodową zwiększają pewność uczniów co do ich przyszłości.

Te luki w przygotowaniu znajdują dalsze odzwierciedlenie w częstotliwości rozmów na temat przyszłości uczniów po ukończeniu szkoły średniej — zwłaszcza tych dotyczących ścieżek niestudiowych — jak również w ograniczonych możliwościach stosowania przez uczniów w praktyce pozaszkolnej wiedzy zdobywanej na lekcjach.

Czterech na dziesięciu uczniów z pokolenia Z twierdzi, że dorośli w szkole rozmawiają z nimi o ich przyszłości po szkole średniej raz na kilka miesięcy lub nigdy. Częstotliwość tych rozmów nieco wzrasta w miarę zbliżania się uczniów do ukończenia szkoły, choć przynajmniej trzech na dziesięciu uczniów klas przedostatnich i ostatnich twierdzi, że dorośli w szkole rozmawiają z nimi o ich przyszłości po szkole średniej rzadziej niż raz w miesiącu.

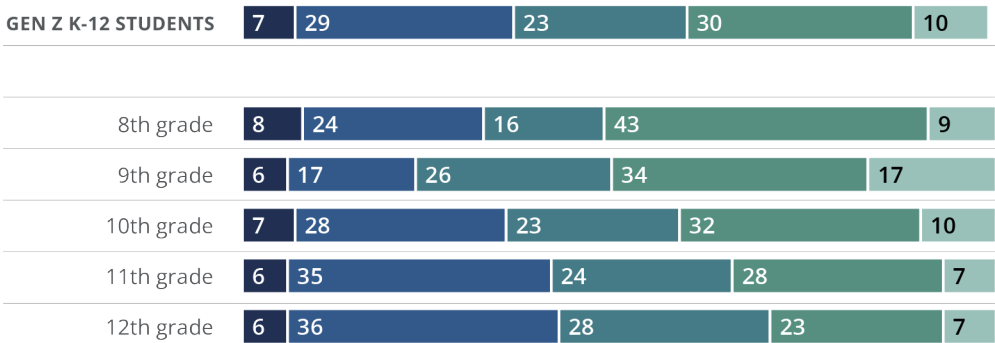
WYKRES 15

Częstotliwość rozmów ukierunkowanych na przyszłość

Jak często, jeśli w ogóle, jakkolwiek dorosła osoba w szkole rozmawia z Tobą o Twojej przyszłości po ukończeniu szkoły średniej?

% odpowiedzi

Codziennie Co tydzień Co miesiąc Raz na kilka miesięcy Nigdy

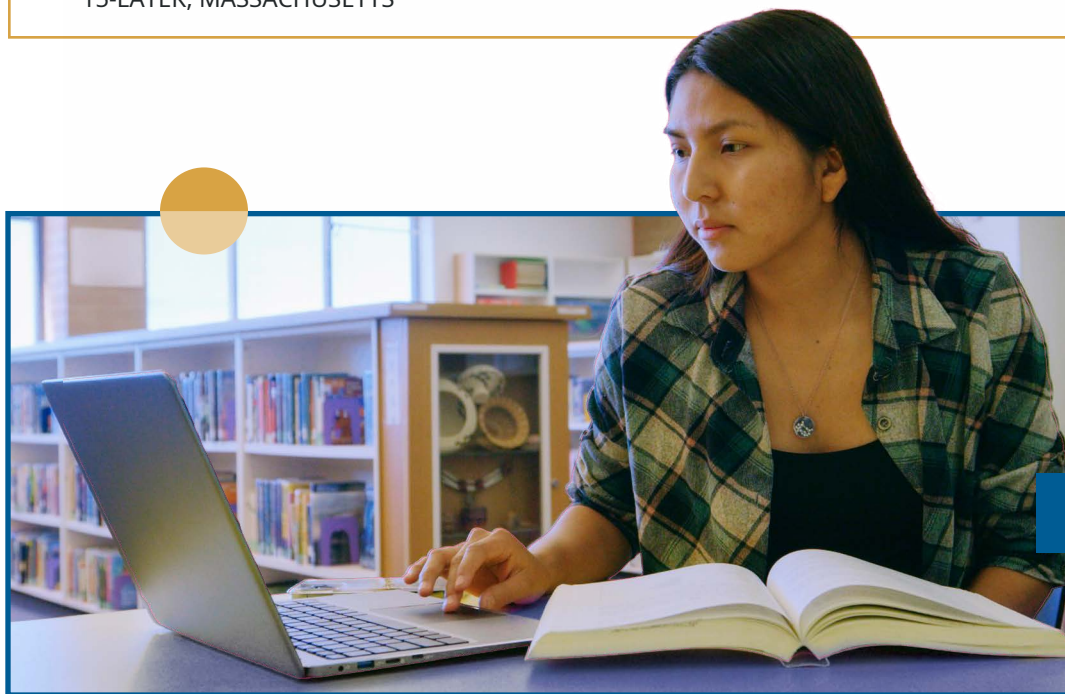

Uwaga: Sumy mogą różnić się o ±1 punkt ze względu na zaokrąglenia.

Kiedy dochodzi do takich rozmów, w dużej mierze skupiają się one na studiach: podczas gdy 52% uczniów twierdzi, że dorośli dużo rozmawiali z nimi o pójściu na studia, mniej niż dwóch na dziesięciu deklaruje, że dorośli dużo rozmawiali z nimi o jakichkolwiek opcjach edukacji policealnej poza studiami, w tym o praktykach zawodowych, programach certyfikacyjnych lub innych programach zawodowych (17%), pracy niewymagającej dyplomu ukończenia studiów (14%) czy założeniu własnej firmy (12%). Wynika to nie tylko z faktu, że większość uczniów planuje pójść na studia. Nawet wśród 38% uczniów, którzy twierdzą, że nie planują zdobywać dyplomu, odsetek osób deklarujących, że dużo słyszały o studiach (32%), jest niemal taki sam jak tych, którzy twierdzą, że tyle samo słyszeli o jakichkolwiek innych opcjach poza studiami (35%).

„Kiedy większość dorosłych mówi o przyszłości, pierwszą rzeczą, o jakiej myślą, są studia i zdobycie dyplomu. [...] Przynajmniej w mojej szkole mam też wrażenie, że gdy ktoś wspomina coś w stylu: »Och, jak dorosnę, chcę iść do marines, do armii albo ogólnie do wojska«, albo jeśli chcą iść do szkoły zawodowej czy zająć się czymś w tym rodzaju, to nauczyciele jakby zaczynają stawać w obronie studiów. [...] Uważam, że nauczyciele powinni bardziej pokazywać inne ścieżki kariery. [...] Gdybym będąc młodszym usłyszał o innych ścieżkach po szkole średniej, takich jak praca w zawodzie i tym podobne rzeczy, myślę, że moje zainteresowania wyglądałyby inaczej”.

— 15-LATEK, MASSACHUSETTS

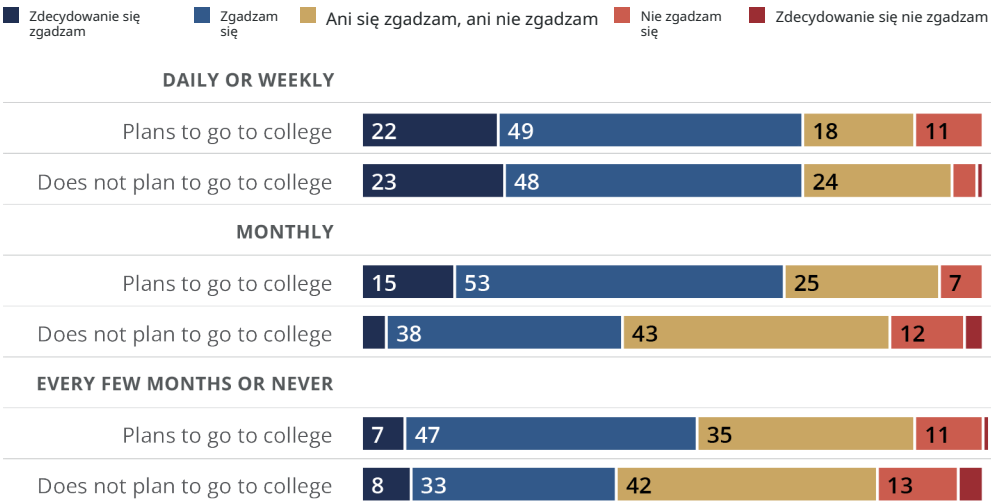
Rozmowy te mają wyraźny wpływ na poczucie przygotowania uczniów, niezależnie od ich planów po ukończeniu szkoły. Siedemdziesiąt jeden procent uczniów, którzy deklarują, że dorośli rozmawiają z nimi o przyszłości przynajmniej raz w tygodniu, czuje się przygotowanych na przyszłość, w porównaniu z 63% uczniów, którzy prowadzą takie rozmowy raz w miesiącu, oraz 49% uczniów, którzy rozmawiają na ten temat rzadko lub nigdy.

WYKRES 16

Wpływ rozmów ukierunkowanych na przyszłość na poczucie przygotowania uczniów

Czuję się przygotowany(-a) na przyszłość.

% odpowiedzi według częstotliwości rozmów z dorosłymi o przyszłości

Uwaga: Wartości procentowe poniżej 5% nie zostały przedstawione. Sumy mogą różnić się o ±1 punkt ze względu na zaokrąglenia.

Co więcej, uczniowie, którzy nie planują pójść na studia, czują się równie dobrze przygotowani, co ich wybierający się na uczelnię koledzy z klasy, jeśli dorośli rozmawiają z nimi o przyszłości przynajmniej raz w tygodniu. Gdy takie rozmowy odbywają się rzadziej, uczniowie nieplanujący studiów czują się znacznie mniej przygotowani.

Większość uczniów nie ma także poczucia, że zajęcia szkolne dają im możliwość rozwijania i stosowania umiejętności, które mogliby wykorzystać w przyszłej karierze zawodowej. Nieco poniżej połowy (49%) uczniów szkół średnich deklaruje, że w poprzednim roku brało udział w zajęciach ukierunkowanych na karierę. Choć odsetek ten jest nieco wyższy wśród uczniów bliższych ukończenia szkoły, mniej niż sześciu na dziesięciu uczniów przedostatnich i ostatnich klas zgłasza udział w kursach ukierunkowanych zawodowo (odpowiednio 55% i 58%).

Podobnie jak w przypadku rozmów o przyszłości, uczniowie uczestniczący w zajęciach ukierunkowanych na karierę czują się lepiej przygotowani na przyszłość niż ich rówieśnicy. Dotyczy to zwłaszcza uczniów, którzy nie planują iść na studia. Dwie trzecie takich uczniów, którzy w poprzednim roku brali udział w zajęciach ukierunkowanych na karierę, czuje się przygotowanych na przyszłość, w porównaniu z 40% tych, którzy nie uczestniczyli w tego typu kursach.

„Każdy chce robić w przyszłości coś innego. Chciałbym, żeby niektóre szkoły miały może różne rodzaje zajęć, które mogłyby przynieść korzyść szerszemu gronu osób, a nie tylko, no wiecie, zwykłą matematykę, przedmioty przyrodnicze, historię i tym podobne rzeczy”.

— 15-LATEK, MASSACHUSETTS

WYKRES 17

Wpływ zajęć ukierunkowanych na karierę na poczucie przygotowania uczniów

Czuję się przygotowany(-a) na przyszłość.

% odpowiedzi

Na podstawie udziału w zajęciach ukierunkowanych na karierę. Uwaga: Wartości procentowe poniżej 5% nie zostały przedstawione. Sumy mogą różnić się o ±1 punkt ze względu na zaokrąglenia.

Podsumowanie

Od kilku lat historie opowiadane przez uczniów klas starszych szkół podstawowych i szkół średnich z pokolenia Z w ramach badania Voices of Gen Z wskazują na wyraźny związek między jakością ich doświadczeń szkolnych, jakością życia poza szkołą a ich optymizmem i gotowością na to, co nastąpi po ukończeniu edukacji. Tegoroczne wyniki po raz kolejny potwierdzają, że wielu uczniów wciąż zmaga się z brakiem satysfakcji ze szkoły i zaangażowania w naukę.

Niektórzy mogą postrzegać te wnioski jako trudną, lecz konieczną rzeczywistość, z którą uczniowie muszą się pogodzić: w życiu trzeba czasem robić rzeczy nudne lub pozornie nieistotne. Jednak doświadczenia zgłaszane przez wielu uczniów wykraczają daleko poza to. Dla tych uczniów problemem nie jest to, że część zajęć bywa nużąca lub niezwiązana z ich przyszłością; twierdzą raczej, że w szkole nic ich nie interesuje, i z trudem znajdują przestrzeń, by robić to, w czym są naturalnie dobrzy.

Choć wielu uczniów z pokolenia Z zgłasza tego rodzaju doświadczenia, problem ten jest szczególnie dotkliwy w kilku wyodrębnionych grupach. Uczniowie, których rodziny zmagają się z trudnościami finansowymi, oraz ci, którzy nie planują pójść na studia — dwie grupy w dużej mierze się pokrywające — rzadziej deklarują, że szkoła ich angażuje, rzadziej czują, że to, czego uczą się w klasie, wiąże się z ich celami po ukończeniu nauki, i rzadziej mają poczucie, że szkoła przygotowuje ich do życia.

Na szczęście dane pokazują również, że takie odczucia nie są nieuniknione. Kiedy uczniowie mają dostęp do kilku kluczowych doświadczeń, znacznie częściej czerpią satysfakcję z nauki i rozumieją wartość swojej edukacji, niezależnie od wieku, płci, rasy, wyników w nauce czy planów na przyszłość.

Wiele z tych doświadczeń ma swój początek w relacji z nauczycielami. Młodzi ludzie, którzy czują, że nauczyciele troszczą się o nich i rozumieją ich jako jednostki — a nie tylko kolejnego ucznia w tłumie — częściej lubią szkołę i angażują się w zajęcia lekcyjne.

Tego rodzaju zaangażowanie może przybrać formę dostrzeżenia przez nauczyciela wyjątkowego talentu lub pasji, których uczeń sam u siebie nie zauważał, i zachęcenia go do wzięcia udziału w kursie, który pozwoli mu je rozwijać lub zgłębiać. Być może nauczyciel wie, jaką pracę uczeń chciałby wykonywać w przyszłości, i wyjaśnia, w jaki sposób zdobywana wiedza może pomóc mu odnieść sukces w tej roli. Albo może to być po prostu świadomość ucznia, że gdyby miał gorszy dzień, w planie lekcji znajdzie się przynajmniej jeden nauczyciel, który to zauważy i poświęci czas, aby pomóc mu sobie z tym poradzić.

Treści powiązane ze ścieżką zawodową są również istotne dla zaangażowania na lekcjach i sukcesu uczniów. Zapewnienie uczniom możliwości łączenia tego, czego uczą się w klasie, z życiem poza nią — szczególnie poprzez kursy ukierunkowane na karierę

sprawia, że czują się oni lepiej przygotowani na przyszłość i bardziej zaangażowani w zajęcia już dziś. I choć nauczycielom może brakować czasu lub specjalistycznej wiedzy, by zapewnić każdemu uczniowi zindywidualizowane wskazówki dotyczące ścieżki, którą chciałby podążać po ukończeniu szkoły, te rozmowy mają również kluczowe znaczenie dla gotowości uczniów.

Zaangażowanie i przygotowanie uczniów wymaga czasu oraz celowego, dodatkowego wysiłku ze strony nauczycieli, z których wielu zgłasza, że już teraz pracuje na granicy swoich możliwości. Z badania Walton Family Foundation-Gallup Teaching for Tomorrow wynika, że około połowa nauczycieli zawsze lub bardzo często czuje wypalenie zawodowe, a około dwie trzecie uważa, że ich obecne obciążenie pracą jest już zbyt duże. Jednocześnie uczniowie twierdzą, że ich klasy bywają zbyt liczne, by mogli się dobrze uczyć, co może utrudniać nauczycielom szkół podstawowych i średnich budowanie indywidualnych relacji z każdym uczniem. Jednak znalezienie sposobów, aby pomóc nauczycielom wygospodarować czas

– na przykład poprzez efektywne wykorzystanie sztucznej inteligencji – na budowanie i podtrzymywanie tego typu relacji mogłoby przełożyć się na większe zaangażowanie i pewność siebie uczniów.